

Herkese merhaba,

Yorucu ama guzel bir faaliyet gecirdikten sonra, eve donup haftasonu dinlenerek bugun tekrar normal sehir duzenine geri donus yaptik... Oncelikle tum ekip arkadaslarına ve tabi ki faaliyet lideri olarak Devrim'e her sey icin icten tesekkurler.. (Tum cabalarına ek olarak, Devrim'e Van'daki "Bak Hele" kahvaltı salonu icin ozellikle cook cook tesekkurler :) happy) Onceden tum detayların iyi planlandığı, guzel, sorunsuz ve en onemlisi saglikla gidip-donulen bir faaliyet oldu gercekten..

Ayrıntılı faaliyet raporlarını Devrim'in belirttiği gibi ekip arkadaslarımız bilahare yazacaklar, ben bu arada hafızalarımızdan yokolmadan, sicagi sicagina bazı izlenim ve ayrıntıları tum uyelere aktarayım dedim, ilerki faaliyetler icin faydalı olabilir...

Suphan çıkışı gercekten hafife alınmaması gereken bir faaliyet, teknik zorluk yok ama irtifaya ek olarak, uzun ve kırıcı bir parkur. Ozellikle zirveden önceki yaklaşık 1,5-2 saatlik çok büyük kayaların olduğu bolum oldukça yogun dikkat istiyor , bu bolumun inisi bence çıkışından bile daha zorlu.. Ozellikle bu bolumun icerdığı olası tehlikeler sebebiyle Suphan faaliyetlerinde gercekten ekip sayısının fazla olmasını onerebilirim. Sayı arttıkça tas dusme riski geometrik artis gosterebilir...

Suphan zorlu bir faaliyet ama Agri oncesi aklimatizasyon acısından gercekten faydalı oldu, bu sayede 4.200'de sadece bir gece kalarak zirve çıkışı yapabildik, Suphan yapılmadığı taktirde Agri'da 4.200'de ekstra bir gece daha kalınması önerilir (bizim programımız da onceden bu sekilde planlanmıstı zaten, daha sonra iyi hissettığımızden programın onunde hareket ettik)

Van-Dogubayazıt yolundaki Muradiye selaleleri bence tam bir hayal kırıklığı, gidilmese de olur... Ornek olarak Aladaglar Trans inisindeki Barazama ile kıyaslanmaz bile, 7-8 mt'den akan yogun ve sapsarı bir su gorduk sadece.. Tabi bolgeye yeni yapıldığını tahmin ettiğim küçük HES'in bunda ne kadar etkisi ver bilemiyorum..

Suphan'a Pazar sabah tırmandıktan sonra, Pazar aksamustu saatlerinde Dogubayazıt'a vardık ve Pazar gecesi ile Pazartesi tum gunu burada dinlenerek gecirdikten sonra Salı sabah Agri'ya hareket ettik. Bu bence dinlenme acısından çok iyi bir karar oldu, 1.700mt'de 2 gece daha uyuyarak aklimatizasyona yardımcı olduk vs.. Ayrıca burada Ishakpasa Sarayı gibi gorulecek guzel yerler de var (Her ne kadar restorasyon adı altında garıp seyler yapmış olsalar dahi) ve Dogubayazıt oldukça gelişmiş bir yer..

Lojistik destek aldığımız Rehber Cuma Saltık, tek kelimeyle tum beklentilerin ustunde bir kısı. (Tesekkurler Volkan ve Sinan K.) Super bir organizasyonu kurmuş ve her sey saat gibi tıkır tıkır işliyor. Sozune rahatca guvenebilirsiniz, .. Dogubayazıt'ta herkes onu tanıyor .. Zaten hemen herkes onun akrabası :-)

Arabanın soforu, atların sahibi, kamptakiler, yemek yapanlar, diger rehberler vs hepsi birbiriyle akraba, insan bu duruma gulsun mu aglasın mı bilemiyorum...

Ayrıca kısılık olarak da çok sıcak kanlı ve ıyılıksever (yoredekilerin genel karakteristiginde olduğu gibi)

İsfahan Otel'den fazla bir beklenti icinde olmayın, fakat fiyatı çok uygun (Cuma indirimı ile kahvaltı dahil kısı başı 30TL/gece), sıcak su devamlı var.. Rezervasyonu onceden Rehber Cuma yapıyor ama siz 1-2 hafta onceden oteli arayıp oda sayısını ve tarihleri mutlaka teyit edin...

At basına 3 parca yuk konuluyor, buna gore onceden at adedını Cuma'ya belirtmekte fayda var.. (Biz bunu bilmediğimizden orada fark odedik) Ayrıca kasma vs gibi sıvrı malzemeleri ata yuklerken cantanızın icine koymak zorunda olduğunuzu unutmayın (veya siz taşıyabilirsiniz) Sırt cantasına ek olarak saglam bir ikinci cantayı hepimiz kullandık..

Ayrıca kımlık, para vs gibi degerli esyalarınızı her zaman kendi ustunuzde tasımanızı öneriyorlar..

3.200 mt kampında su hemen kampın yanibasında ve çok bol, 4.200 kampında ise 100 mt kadar yurumek gerekiyor. Biz tum icme suyu ihtiyacımızı Dogubayazıt'tan alıp yanımızda tasıdık (buradaki icme suyunda bir kırılma ihtimaline karsın) fakat su hesabını abartıp yuku biraz ağırlastırdık (minimalist Gurkan ve Abdullah haric :-)) Yemek icin ise kamplardaki suyu kullandık ama istege bagli olarak hic ekstra su tasınmayabilir de, fakat mutlaka kaynatıp kullanılmalı..

Diğer güzel bir durum, cep telefonlarının dağda her yerden çekmesi, neredeyse şehirdeki kadar net konuşulabiliyor, maillerinizi de kontrol edebilirsiniz...

4.200mt ve üstünde hava koşulları mevsime göre oldukça kötüydü, (sis, dolu, kar, şiddetli rüzgar Allah ne veriyse hepsini yaşadık). Devrim'in cabalarıyla sansımıza Rus bir grubu çıkaran Musa adlı yerel bir rehber bulduk (Cuma'nın yegeni !!) ve bu sayede zirveye varabildik, aksi takdirde yoğun sis ve karda zirveye ulaşmamız mümkün olamazdı. Musa'da bize çok yardımcı oldu gerçekten.. Bu sebeple, olası olumsuz hava koşullarını da gözönüne alarak, ilerde faaliyet planlanırken yerel bir rehber de tutulması düşünülebilir belki (grubun tecrübesine, mevsime ve diğer birçok değişkene bağlı olarak)

Yaz olmasına rağmen 5.000mt üstündeki bir dağa tırmanıldığını unutmamak ve ona göre gerekli saygı ve tedbirle hareket etmek gerekli gerçekten. Kışlık kaztuyu montaj gerek yok ama teknik su geçirmez dış kabuğa ek olarak mutlaka kışlık kalın bir windstopper veya polar daha alınmalı. (ayrıca iç katmanları da unutmadan tabii ki) Kışlık sapka, balaklava ve kış fırtına koşullarına uygun kalın bir eldiven ise mutlaka alınmalı, aksi takdirde hipotermi riski çok yüksek olabilir.. Bizim tırmanışımızda yaşadığımız koşulları acıcası ben Subat ayında Uludağ'da veya Nisan ayında tıpiye maruz kaldığımız Erciyes'te bile yaşamamıştım.. Alt giyim için ise, tercihe bağlı olarak kışlık teknik pantolon giyilebilir veya orta kalınlıkta bir içlik/polar üstüne su geçirmez bir pantolon da giyilebilir (Ben hafiflik açısından ikinci alternatifini tercih ettim)

Yüksek irtifada düşük basınç ve az oksijen gerçekten çok zorlayıcı, her gramı önceden hesaplayıp çantaya koymak gerek. Burada gerçekten havayı içinize çekiyorsunuz ama alıstığınız oksijeni alamıyorsunuz.. Özellikle zirve günü yanınıza alacağınız her türlü malzemeyi ağırlık sebebiyle iyi düşünmek gerekli.. Ayrıca çıkıştaki tempoyu da iyi ayarlamak gerekli, başlangıçta tempoyu gereksiz yüksek tutmak ilerde yüksekliklerde erken kesilmeye yol açabilir.. Kısacası genel olarak 3.000mt'lere göre daha yavaş bir tempoyu tutturmakta fayda var (biz saatte yaklaşık 220mt irtifa alarak 5 saatte zirve yaptık)

Kazma, krampon, emniyet kemeri, ip ve gerekli diğer emniyet malzemelerini (buz vidaları, karabınalar, perlonlar, prusikler vs) getirmemize rağmen, yerel rehberlerin ve orada konuştüğümüz diğer dağcılarının önerileri doğrultusunda zirve günü sadece kazma ve kramponlarımızı yanımıza almakla birlikte bunlara da ihtiyaç duymadık, fakat yine de ilerdeki yaz faaliyetlerinde kazma-kramponu eksik etmemek gerekli bence...

Zirve dönüşünde genellikle 4.200 kampında 1-2 saat dinlendikten sonra kampı toplayıp 3.200'e iniliyor ve orada bir gece daha geçirdikten sonra dağdan iniliyor. Biz de önceden bu şekilde planlamamıza rağmen, hava koşullarının olumsuzluğu sebebiyle zirve dönüşü 3.200 kampını da atlamak zorunda kalarak dağdan indik ve direkt Dogubayazıt'a donduk. (asırı yağmur ve dolu sebebiyle sırt çantalarımızın içindeki uyku tulumları, cadırlar vs sırlıklam olmuştü)Sıcak bir banyo ve yumuşak yatak çok iyi oldu fakat aynı gün içinde 1.100mt irtifa alıp, 3.000mt inmenin oldukça yorucu olduğunu da belirmeden geçemeyeceğim..

Dogubayazıt-Van arası düzenli midibus seferleri var, sabah 06:30 başlıyor ve en son 16:00'da var, yol 3 saat sürüyor

Uçak rezervasyonunuzu yaparken, mümkünse dönüş tarihinde değişiklik yapıldığı takdirde minimum bir fark ödenecek bir tarife seçmekte fayda var. Bizler bunu yapamadığımızdan dönüşte tarih değişikliği sebebiyle bir dünya fark ödemek zorunda kaldık.. Ayrıca özellikle İstanbul-Van uçuşu için izin verilen 15kg ağırlığa ek olarak, ekstra yük için önceden kilo satın alabilirsiniz. Pegasus'da bu imkan var ve kilo başına 6 TL yerine önceden satın alındığı takdirde 3TL ödeniyor..

İyi günler
Nedim İpekel